

مورد بالینی کوتاه Short case

روشی است که فراگیر در یک موقعیت کاری واقعی در برخورد با بیمار قرار می‌گیرد و توسط یک ارزیاب تحت مشاهده مستقیم قرار می‌گیرد. هدف از این روش، فراهم آوردن بازخورد ساختارمند براساس مشاهده مستقیم عملکرد می‌باشد. در این روش فراگیر وظایف بالینی نظیر گرفتن یک تاریخچه متمرکز یا جنبه‌هایی از یک معاینه فیزیکی را به اجرا در می‌آورد و در پی آن به طور مختصر گام‌های جدی نظیر تشخیص بالینی و طرح بالینی را دنبال می‌کنند برای هر بیمار در کل ۱۵ دقیقه مواجهه در نظر گرفته شده که ۵ تا ۱۰ دقیقه بعد از آن به بازخورد اختصاصی داده می‌شود.

برخورد با بیمار می‌تواند در جایگاه‌های مختلف کاری نظیر بخش، اورژانس یا درمانگاه سرپایی صورت گیرد. ارزشیابی در این روش براساس مهارت‌های مصاحبه، معاینه رفتارهای حرفه‌ای و قضاوت بالینی مشاوره، سازماندهی و اثر بخشی توانمندی می‌باشد.

همچنین امتیاز دهی در این ارزشیابی شامل موارد زیر است:

۱- ۳ رضایت بخش نیست

۴- ۶ رضایت بخش است

۶- ۹ عالی است

آزمون کوتاه مدت عملکرد بالینی برای اولین بار در سال ۱۹۹۰ برای ارزشیابی ۶ حیطه شایستگی دانشجویان رزیدنت مورد استفاده قرار گرفت. این ۶ حیطه عبارتند از:

- ♦ شرح حال گیری (پرسیدن سوالات مرتبط و...)
- ♦ معاینه فیزیکی (انجام معاینه صحیح و کامل و...)

♦ حرفه ای گری (برخورد با احترام با بیمار و...)

♦ قضاوت بالینی (استفاده از اطلاعات مرتبط جهت تائید یا رد تشخیص بیمار و...)

♦ مهارت های ارتباطی (ارتباط غیرکلامی، همدلی و...)

♦ کارآمدی و سازمان دهی (مدیریت زمان و...)

ارزیابی مهارت های مختلف بالینی فراگیر به دفعات مکرر (۴-۶ بار در سال)، توسط افراد مختلف و در شرایط متفاوت مانند برخورد با بیماران بستری، بیماران سرپایی و موارد اورژانس و همچنین ارائه بازخورد به فراگیر باید انجام شود. لازم نیست تمام مهارت ها در هر مواجهه مورد سنجش قرار گیرد و در هر مواجهه می توان بر روی برخی از مهارت ها تمرکز نمود.

مزایای این روش:

♦ امکان مشاهده مستقیم عملکرد فراگیران را فراهم می کند.

♦ اجرای آن آسان است و زمان بر نیست و امکان ارزیابی جامع از فراگیران را فراهم می کند.

♦ وجود چک لیست سبب می شود: ارزیابی دانشجو عینی انجام شود. مهارت دانشجو براساس معیارهای مشخص مورد ارزیابی قرار گیرد.

♦ نقاط ضعف و قوت فراگیر مشخص شود. فراگیر با در اختیار داشتن این چک لیست می تواند عملکرد خود را بر اساس آن ارزیابی کند.

معایب این روش:

♦ تمام قسمت های مختلف یک مهارت را نمی توان از طریق یک مواجهه بالینی منفرد ارزیابی کرد.

♦ اغلب فراهم کردن فرصتی برای مشاهده متمرکز عملکرد در محیط بالینی و در زمان ارائه خدمات همیشه کار آسانی نیست.

